

DESERT D'AMICS

Jordi de Sant Jordi

Desert d'amics, de béns e de senyor,
en estrany lloc i en estranya contrada,
lluny de tot bé, fart d'enuig e tristor,
ma voluntat e pensa caitivada,
me trob del tot en mal poder sotsmès,
no vei alquí que de mé s'haja cura,
e soi guardats, enclòs, ferrats e pres,
de què en fau grat a ma trista ventura.

Eu hai vist temps que no em plasia res;
ara em content de ço qui em fai tristura,
e los grillons lleugers ara preu més
que en lo passat la bella brodadura.
Fortuna vei que ha mostrat son voler
sus mé, volent que en tal punt vengut sia;
però no em cur, pus hai fait mon dever
amb tots los bons que em trob en companyia.

Fots aquests mals no em són res de sofrir
en esguard d'u qui al cor me destenta
e em fai tot jorn d'esperança partir:
om no vei res que ens avanç d'una espenta
en acunçar nostre deslliurament .

Deserts d'amics, de béns e de senyor,
en estrany lloc i en estranya contrada...